

Kristuksen salaisuus

Ef. 3:1-13

1. Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden **Kristuksen Jeesuksen vanki**, notkistan polveni.
2. Olette varmaan kuulleet siitä **Jumalan armon taloudenhoidosta**, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne.
3. Minulle on **ilmestyksessä** annettu tiedoksi tämä **salaisuus**, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut.
4. Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen **Kristuksen salaisuuteen**.
5. Tätä **salaisuutta** ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se **nyt on Hengessä ilmoitettu** hänen **pyhille apostoleilleen** ja profeetoille:
6. myös **pakanat** ovat meidän kanssamme **perillisiä, samaa ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta**.
7. Tämän **evankeliumin palvelija** minusta on tullut **Jumalan armosta** sen lahjan mu-

kaan, joka **hänen voimansa vaikutuksesta** on minulle annettu.

8. **Minulle**, kaikista pyhistä **vähäisimmälle**, on annettu tämä **armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta**

9. ja ilmoittaa kaikille, mikä on sen **salaisuuden** taloudenhoito, joka **ikiajoista asti on ollut kätkettynä Jumalassa**, hänessä, joka on **kaiken luonut**.

10. Näin **Jumalan** moninainen **viisaus** tulee nyt **seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille**

11. sen **ikuisen suunnitelman** mukaisesti, jonka hän oli **tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa**, meidän Herrassamme.

12. **Hänessä** meillä on uskallus ja **luottavainen pääsy Jumalan luo**, uskon kautta häneen.

13. Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden **ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä**, sillä ne ovat teille kunniaksi.

Mikä salaisuus?

Onko kristillinen usko jonkinlainen salaseura, jossa vain tietyt asioihin vihkiytyneet sisäpiiriläiset pääsevät ymmärtämään sen salaisuuksia? Tällainen kuvitelma saattaa syntyä Paavalin kirjoituksista, kun hän toistaa ilmaisua ”salaisuus” usein, tässä jaksossamme jopa neljä kertaa. Tai mitä tarkoittaa se, että Jeesus puhui paljon vertauksia Jumalan valtakunnasta ja syytä kysyttäessä vastaa näin:

*"Siksi, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan **salaisuudet**, mutta heidän ei ole annettu. Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Minä puhun heille vertauksin, koska he näkevät eivätkä kuitenkaan näe ja kuulevat eivätkä kuitenkaan kuule eivätkä ymmärrä. Heissä toteutuu Jesajan ennustus, jossa sanotaan: 'Kuulemalla kuulkaa älkääkään ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkään käsittäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.' Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet." (Matt. 13:11-17)*

Olivatko opetuslapset sittenkin tuo Jeesuksen salaisuuksiin vihkiytyneitä sisäpiiriläisiä, joille ainoastaan kerrottiin syvimmät salaisuudet ja heidät siten korotettiin muiden yläpuolelle jonkinlaisiksi guruiksi? Jeesus kiistää kuitenkin tällaisen ajattelun.

Kun hänet vangittiin Getsemanen puutarhassa ja vietiin kuulusteltavaksi ylipapin eteen, *ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan. Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen puhunut julkisesti maailmalle. Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne kaikki juutalaiset kokoontuvat. Salassa en ole puhunut mitään. Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen puhunut."* (Joh. 18:19-21)

Ilmoitettu salaisuus

Kun Jeesus selitti vertauksia opetuslapsilleen, hän teki niin, että nämä siten evankeliumia julistaessaan voisivat niiden selittämällä helpottaa uusien ihmisten mahdollisuutta ymmärtää pelastuksen evankeliumin luonnetta. Kaikki se minkä Jumala on meille Raamatussa ilmoittanut, on tarkoitettu luettavaksi niin, että ymmärtäisimme myös lukemamme. Raamattu ei sisällä mitään "rivinvälejä", joista löytyisi jotain salattua, joka avautuisi vain vihkiytyneille niin kuin monissa uususkonnollisuuden muodoissa ja vanhoissa idän uskonnoissa.

Kaikki kristillisessä uskossamme on avointa. Meillä ei ole mitään erityistä salatietaa, johon vain harvoilla ja valituilla olisi pääsy. Siitä huolimatta on täysin oikeutettua puhua siitä, että kristillinen usko sisältää syviä salaisuuksia, jotka on kuitenkin meille ilmoitettu pelastukseksemme. Salaisuus on siinä, että evankeliumi ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Kristuksesta ainoana pelastustienä Jumalan yhteyteen on jotain sellaista, mitä kukaan ihminen ei olisi voinut ajatella tai keksiä. Evankeliumin pelastustie on täysin hulluutta filosofiasta kiinnostuneille ja loukkaus ihmisille, jotka omilla uskonnollisilla suorituksillaan haluavat päästä Jumalan luo.

Evankeliumi on edelleen salaisuus siinäkin merkityksessä, että ihminen sen kuulisi ja älyllisesti ymmärtäisi, hän ei silti sitä kykene eikä halua ottaa vastaan oman sydämensä paatumuksen vuoksi. Jeesus käytti vertauksia sitä varten, että kuulijat tajuaisivat, että he eivät ymmärrä evankeliumia oman paatumuksensa ja ylpeytensä vuoksi.

Suostumalla nöyrytykseen ihmiseksi, joka ei ymmärrä, me voimme vihdoinkin päästä ymmärtämään. Ihmisten ennakkoluulot, heidän ylpeytensä sokaisee heitä niin, että he eivät ymmärrä kaikkein yksinkertaisintakaan evankeliumin julistusta. Kysymys on ihmisen hengellisestä kuolemasta, josta ihminen voi vapautua vain siten, että Jumala itse vetää hänet Kristuksen luo, herättää hänet hengelliseen elämään antamalla hänelle Pyhän Hengen avaamaan evankeliumin salaisuutta. Tästä uudestisyntyminen ihmeestä luimme luvussa 2:

Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuressa rakkautensa tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastettuja. (2:4-5)

Oma ja lukemattomien muidenkin yhteinen kokemus on, että tultuamme uskoon, saatuamme Kristuksen sovitustyön tähden syntimme anteeksi ja Pyhän Hengen sydämeemme, Raamattu alkoi avautua ja puhutella meitä aivan uudella tavalla, vaikka ennen sitäkin olimme samaa Raamattua toki lukeneet, jotkut meistä jopa paljon. Evankeliumi on ihana pelastuksen salaisuus, joka avautuu jokaiselle, joka nöyrytyy tunnustamaan syntinsä, anoo armahdusta Jeesuksen ristillä suorittaman täytetyn työn perusteella ja kääntyy huutamaan Herraa avuksi omana Vapahtajanaan ja Her-

ranaan. Hän saa osakseen Pyhän Hengen, joka paljastaa hänelle, että syvintä viisautta, mitä maailmassa voi olla, on oppia tuntemaan Jeesus Kristus.

Raamattu on kenen tahansa luettavissa, se on avoin kirja. Sen sisältämää salaisuutta voisi ehkä verrata herkullisen ruoan reseptiin, joka sisältää kaikki ravintotiedot ja valmistusohjeet. Mutta niin kauan kuin niitä ei noudateta, kysymys on vain paperista ja musteesta. Vasta ohjeiden mukaan toimiva pääsee maistamaan herkullisen ruoan mausta ja saa siitä voiman elämäänsä. Reseptissä ei ole mitään salaisuutta, mutta se on täysi salaisuus siihen asti, kun sen kukaan valmistettua ruokaa ei ole maistettu. Ilman Pyhän Hengen työtä Jumalan ilmoitus pysyy suljettuna, mutta kun hän avaa sydämemme silmät, pääsemme osalliseksi Jumalan viisaudesta, josta Paavali kirjoittaa Korintin seurakunnalle näin:

Me puhumme kyllä viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman ajan viisautta emmekä tämän maailman ajan kukistuvien hallitsijoiden viisautta. Me puhumme Jumalan salattua, kätkeyttä viisautta, jonka Jumala on jo ennen maailmanajoja määrännyt meidän kirkkaudeksemme. Sitä ei kukaan tämän maailman ajan hallitsijoista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. Mutta, niin kuin on kirjoitettu: "Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousunut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat", sen Jumala on meille ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaiken, Jumalan syvyydetkin. (1. Kor. 2:6-10)

Notkistetut polvet

Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni. (1)

Sanoilla "tämän vuoksi" Paavali viittaa siihen, mitä hän ensimmäisessä ja toisessa luvussa oli kirjoittanut Jumalan pelastussuunnitelmasta ja armon suuruudesta. Ensimmäisen luvun lopussa hän oli jo alkanut myös rukoilla, että Efesoksen seurakunta ja myös me pääsisimme syvemmin ymmärtämään ja omistamaan sen aarteet, jonka olemme jo Kristuksessa saaneet. Nyt hän vankityrmässään polvistuu sen kovalle lattialla jatkaakseen rukousta, mutta jakeissa 2-13 seisauttuakin ihmettelemään itse hänelle uskottua Kristuksen salaisuutta ja miten se näkyy aivan erityisesti seurakunnan olemuksessa. Rukous jatkuu vasta jakeesta 14 eteenpäin.

Kirjeen alussa Paavali esitteli itsensä apostoliksi, mutta nyt hän korostaa sitä, että hänet on lähetetty pakanoiden pelastumista ja kasvua varten myös vankilaan. Hän ei ollut Rooman vanki vaan Jeesuksen Kristuksen vanki. Herra itse oli nähnyt hyväksi, että vangittuna Paavali voisi olla hänelle ja hänen seurakunnalleen suurimaksi hyödyksi. Hän tiesi, että hänen vankeutensa ja siihen liittyvä oikeudenkäynti oli tarkoitettu puolustamaan pakanakristittyjen mahdollisuutta elää uskovina Rooman valtakunnassa. Polvien notkistamisella hän osoitti, että kaikessa elämässään ja tehtävässään evankeliumin puolustajana hän oli täysin riippuvainen Herrasta. Samoin olivat ja ovat myös uskovat, joiden puolesta hän rukoili. Hänen rukouselämänsä leimasi nimenomaan huoli toisista uskovista ja seurakunnista.

Kuinka suuri osa meidän rukouksistamme on esirukousta?

Kärsimys kunniaksi

Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä, sillä ne ovat teille kunniaksi. (13)

Paavali ymmärsi, miten hänen pitkittynyt vankeutensa saattoi hänen perustamiensa seurakuntien jäsenistä tuntua ahdistavalta. He saattoivat jopa protestoida Herralle: "Miten sinä sallit meille tärkeimmän johtajan, opettajan ja apostolisi kärsiä noin pitkiä vankeuksia? Me tarvitsisimme kipeästi hänen apuaan evankeliumin levittämisessä." Nyt Paavali halusi muistuttaa heitä, että hän eli kaiken aikaa Jumalan suunnitelmassa. Herra vei hänen kärsimisellään evankeliumia tehokkaammin eteenpäin kuin jos hän olisi ollut vapaana. Samasta vankilasta lähettämässään Filippiäiskirjeessä Paavali selostaa syyn:

Tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi. Niinpä koko henkivartioston ja kaikkien muidenkin tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden. Useimmat veljistä ovat saaneet kahleistani rohkeutta Herrassa ja uskaltavat yhä enemmän puhua Jumalan sanaa ilman pelkoa. (Fil. 1:12-14)

Paavali tajusi siis, että hän ei ollut kahleissa siksi, että hänen maanmiehensä syyttivät häntä ja halusivat murhata hänet. Hän ei myöskään katsellut käsiensä kahleita vain roomalaisina kidutusvälineinä, vaan Kristuksen kahleina. Kysymys ei ollut vain siitä, että hän oli kärsimässä rakastamansa Herran tähden, vaan ennen kaikkea siitä, että Kristus itse oli sitonut nämä kahleet hänen käsiinsä.

Jeesus itse halusi, että hän oli juuri keisarin henkivartioston vankilassa. Mutta Paavali oli havainnut vielä enemmän: Kahleiden toisessa päässä oli henkivartiokaartin kaksi sotilasta, jotka eivät neljän tunnin vartiovuoronsa aikana päässeet irti Paavalista. Paavalilla oli erinomainen tilaisuus julistaa heille evankeliumi Kristuksesta. Kun vahtivuoro vaihtui, uudet sotilaat saivat kuulla saman evankeliumin. Paavalin evankeliumilla oli sellainen ominaisuus, että monet sen kuulleista tulivat synnin tuntoon ja uskoon. Uskoon tulleilla sotilailla on tunnetusti sellainen ominaisuus, että he eivät voi vaieta kokemastaan pelastuksen ihmeestä. Evankeliumi levisi koko henkikaartiin ja vielä laajemmallekin. Pian näitä uskoon tulleita sotilaita kierrätettiin eri puolella Rooman valtakuntaa ja heidän mukanaan evankeliumi levisi kulovalkean tavoin.

Jumala tiesi, että Rooman valtakunnan evankelioimiseen ei riittäisi se, että jo ikäännytynyt Paavali juoksisi kieli vyön alla ympäri valtakuntaa. Tehokkain tapa oli se, että Paavali pantiin kovennettuun vankeuteen. Kaiken lisäksi Paavalin vankeuden vuoksi masennuksen valtaan joutuneet uskovat saivat uuden rohkeuden ja kävivät entistä innokkaammin viemään evankeliumia eteenpäin. Vankilasta hän lähetti myös kirjeitä, jotka rohkaisevat tänäänkin miljoonia kärsiviä kristittyjä pysymään uskollisina Herralle ja jatkamaan todistamista ja rakkauden palvelua vaikeissa olosuhteissakin.

Marttyyrien kunniaseppele

Kun me tänään kuulemme uutisia kristittyjen vainoista, me helposti ahdistumme ja alamme rukoilla, että vainot lakkaisivat. Meidän on silloin hyvä pitää mielessämme myös sitä, että veritodistajat ovat koko kristilliselle kirkolle myös kunnia-asia. Vielä lopunajan ahdistuksissakin Jumalalla on oma suunnitelmansa marttyyrien suhteen:

Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. He huusivat kovalla äänellä: "Kuinka kauaksi aikaa sinä, pyhä ja tosi Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?" Jokaiselle heistä annettiin pitkä, valkea vaate ja heille sanottiin, että pysyisivät vielä vähän aikaa levollisina, kunnes täytyisi heidän palvelustoveriensa ja veljiensä lukumäärä, niiden jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin. (Ilme. 6:9-11)

Marttyyrit tulevat kyllä saamaan oikeutta, mutta heidän uskollisuutensa seurata Jeesusta kuolemaan asti on seurakunnalle kunnia ja tuottaa ylistyksen Jumalalle.

Armon taloudenhoito

Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne. Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen. (2-4)

Paavali kuvaa nyt evankeliumin julistusta ja sen sisällä omaa eritystehtäväänsä "taloudenhoito" käsitteellä. Hän samaistaa itsensä valtaisasta rahasummasta ja omaisuudesta vastuussa olevaan rahastonhoitajaan. Rahana hänen vastuulleen on laskettu Jumalan käsittämättömän suuri armon aarre, evankeliumin sana. Se on uskottu hänelle, mutta ei vain hänelle vaan kaikille ihmisille:

Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaareille, sekä viisaille että tyhmille, ja siksi olen omasta puolestani halukas julistamaan evankeliumia myös teille... (Room. 1:14-15)

Jos me olemme saaneet myös pelastuksen armon, se ei ole tarkoitettu vain meille, vaan kaikille niille, joiden pariin Jumala on meidät asettanut elämään. Armo ei vähenne siitä, että jaamme siitä muille, päin vastoin se vain kasvaa ja lisääntyy. Saamme armoa armon päälle julistaessamme armon evankeliumia Jeesuksesta.

Taloudenhoito ei kuitenkaan rajoitu itse evankeliumiin, vaan koskee myös kaikkia armolahjoja, jotka Herra on meille antanut. Armolahjat ovat kykyjä ja tehtäväkuvauksia, jotka on tarkoitettu toisten uskovien ja koko seurakunnan hyväksi. Ellemme niitä hyödynnä, jäämme velkaa muille. Meidän jokaisen on siksi mietittävä, millaista armoa voisimme ympärillemme jakaa. Kysymys ei ole siitä, kuinka suurta saamme aikaan vaan pysymmekö uskollisina sille, minkä Herra on meille uskonut:

Pitäköön siis jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina. Taloudenhoitajilta vaaditaan ennen muuta sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi. (1. Kor. 4:1-2)

Paavalilla apostolina oli erityistehtävä välittää Jumala ilmoitusta seurakunnalle. Hän viittaa siihen, mitä hän on edellä kirjoittanut ensimmäisessä ja toisessa luvussa.

Jumala ilmoitus

Kristillinen usko perustuu siihen, että meillä on puhuva Jumala, joka on ilmoittanut meille, millainen hän on, mitä hän haluaa meiltä ja mitä hän on tehnyt meidän hyväksemme. Heprealaiskirje tiivistää asian näin:

Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. (Hepr. 1:1-3)

Meille Jumalan ilmoitus on nyt kirjallisessa muodossa luettavissa, uskottavissa ja eletävissä Raamatusta sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa.

Jeesus oli valinnut pelastusilmoituksen eli evankeliumin vastaanottajiksi apostolit. Paavali oli saanut evankeliumin salaisuuden muille jaettavaksi siten, että Jeesus itse ilmestyi hänelle: *Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista. Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä Jeesukselta Kristukselta. (Gal. 1:11-12)*

Ensin ilmoitus tapahtui jo hänen kääntymisensä yhteydessä, mutta myöhemminkin Jeesus ilmestyi hänelle avaten lisää Jumalan pelastussuunnitelman salaisuutta. Meillä ei ole siis mitään syytä asettaa eri tasolle sitä, mitä Jeesus puhui evankeliumikirjoissa, sen kanssa, mitä Paavali kirjoitti. Molemmat ovat saman Jeesuksen ilmoitusta, jossa saamme kohdata elävän Jumalan, kun nöyrästi annamme Raamatun sanan puhua meille.

Etenevä ja syvenevä ilmoitus

Tätä salaisuutta ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se nyt on Hengessä ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille: myös pakanat ovat meidän kanssamme perillisiä, samaa ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta. (5-6) .... Minulle on annettu armo ilmoittaa kaikille, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikiajoista asti on ollut kätkeytyneenä Jumalassa, hänessä, joka on kaiken luonut. (9)

Raamattu on Jumalan historiassa antamaa ilmoitusta, joka etenee Vanhasta testamentista Uuteen. Ilmoitus oli alussa hämärämpää, mutta kasvoi valon lisääntyessä ja saavutti täydellisen kirkkauden Jeesuksessa Kristuksessa. Asiaa voisi verrata siihen, että näemme jonkun henkilön hyvin hämärässä huoneessa, mutta sitten kun huone valaistetaan täysin, näemme kaikki yksityiskohdat. Hämärässä nähdyn ja täysin valaistun välillä ei kuitenkaan ole mitään ristiriitaa. Vanha testamentti puhuu samasta Kristuksesta kuin Uusi, mutta Uudessa saamme nähdä hänet Vanhan liiton lupauten toteuttajana.

Paavali osoittaa nyt, että ilmoituksen eteneminen lopulliseen Jeesuksen paluuseen kirkkaudessaan ja Jumalan valtakunnan täyttymykseen asti, on päätetty jo hamassa ikuisuudessa ennen maailman luomista. Jumalan pelastussuunnitelma pakanoiden pelastumisesta ja pääsystä uskon kautta osaksi hengellistä Israelia oli myös Jumalan ikuisuudessa tehdyn päätöksen sisältö ja sitä Vanhan testamentin profeetatkin julistivat, mutta Israel ei sitä ollut kansakuntana ymmärtänyt ja laiminlöi tehtävänsä toimia Jumalan ilmoituksen välittäjänä pakanakansoille. Alkuseurakunnallakin oli aluksi vaikeuksia lähteä toteuttamaan lähetyksensä pakanoiden parissa, vaikka se

oli Jeesukselta saanut selkeän lähetyskäsken. Vasta vainot ajoivat seurakunnan julistamaan sanaa myös pakanoille.

Evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta kuuluu ei vain Israelille vaan myös kaikille pakanakansoille. Se tarkoitti myös sitä, että Jeesukseen uskovat juutalaiset ja pakanat muodostavat yhden ainoan seurakunnan, yhden ruumiin, he saavat yhdessä perää Kristuksen aarteet ja pääsevät osallisiksi samoista lupauksista. Pakanoiden apostoli Paavalilla oli erityistehtävä toimia tämän Jumalan armon ilmoituksen välisenä.

Evankeliumin julistuksen armo

Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut Jumalan armosta sen lahjan mukaan, joka hänen voimansa vaikutuksesta on minulle annettu. Minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta...(7-8)

Evankeliumin julistus alkaa siitä, että ihminen saa osakseen pelastuksen armon. Vain itse omat suuret syntinsä Jeesuksen veressä anteeksi saanut kykenee julistamaan hyvää sanomaa tavalla, jonka syntiensä kanssa kamppailevat voivat ottaa vastaan. On Jumalan rakkauden ihme päästä osalliseksi pelastuksesta Kristuksessa. Se on armoa. Mutta saatuamme evankeliumin sanan kautta tuona armon, saamme vielä toisenkin armon: julistaa samaa evankeliumia muille. Se on uskoville annettu tehtävä, mutta sitä voi toteuttaa vain sikäli, kuin Herra antaa siihen voimaa. Mutta mitä enemmän ja mitä laajemmalle evankeliumia saa Jumalan armosta jakaa, sitä syvemmin pääsemme myös tuntemaan Kristuksen rikkauksia.

Sanan jakaminen voi ajoittain olla erittäin raskasta ja vaikeaa toisaalta ulkoisen vastustuksen ja toisaalta sisäisten esteittemme vuoksi, mutta juuri silloin joudumme itse pureutumaan syvemmin Kristuksen armon syvyyteen. Kuuliaisuus lähetyskäskeille avaa sydämemme tajuamaan, miten kaikkivaltias Herra Jeesus on kanssamme joka hetki julistaessamme sanaa. Työ on Herran eikä meidän, vaikka Herra haluaa juuri meitäkin käyttää korjaamaan satoa Jumalan valtakunnan aittoihin.

Paavali kuvaa omaa työtään näin: *Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on ollut minun kanssani. (1. Kor. 15:9-10)*

Jos pelastus on armoa, niin on myös evankeliumin työ armoa. Siksi kenelläkään ei ole mitään syytä kerskata siitä mitä tekee. Tehtävämme on antaa kiitos ja kunnia Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan. Evankeliointi on ”Kristuksen kehumista!”

Yhtä vähän kuin Paavalillekaan evankeliumin julistus ei ole siinä mielessä vapaaehtoista, että voisimme sitä joko tehdä tai olla tekemättä. Jos meissä asuu Pyhä Henki, hän ikään kuin ajaa ja pakottaa meitä työhön. Mutta se on rakkauden pakotusta, joka synnyttää meissä halun noudattaa lähetyskäskeyä:

Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista! Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minul-

la on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu tämä tehtävä. (1. Kor. 9:16-17)

Vaikka evankeliumi on yksinkertainen viesti siitä, että Jeesus kärsi ja kuoli meidän syntiemme tähde ristillä, hänet haudattiin ja kolmantena päivänä hän nousi kuolleista ja ilmestyi yli 500 hengelle ja on nyt Isän oikealla puolella taivaassa ja tulee pian kirkkaudessaan takaisin, siihen sisältyy Kristuksen tutkimattomat rikkauudet. Meiltä menee vielä koko ikuisuus kirkkaudessa tutkistella ja ylistää hänen ristin salaisuudessa ilmestynyttä armoaan. Mutta jo nyt sanaa jakaessamme saamme itsekkin haukata elämän leipää ja pääsemme syvemmin tuntemaan Herran hyvyttä.

Seurakunta osoitus Jumalan viisaudesta

Näin Jumalan moninainen viisaus tulee nyt seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, jonka hän oli tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (10-11)

Kristuksen uhrilla pelastettu seurakunta ei ole vain uskossa Herraan liitettyjen yhteisö, jonka pää on Kristus, vaan se on myös Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa pelastuksen päämäärä. Se on Kristuksen morsian ja siinä ilmenee Jumalan viisaus, vaikka se saattaa vielä täällä taistelevana näyttää monella tavalla repaleiselta ja ahdistetulta. Mutta jo se, että se läpi vuosisatojen on jatkanut taisteluaan pimeyden voimia vastaan Pyhän Hengen voimassa, on todistus sekä enkeleille että pimeyden valloille. Tuonelan portit eivät sen marssia läpi elämän ja kuoleman lopulliseen voittoon ole kyenneet estämään.

Jakeet kertovat myös sen, että enkelit ja henkivallat eivät toisin kuin Jumala ole kaikkietäviä. Jumalan pelastama seurakunta toimii myös niihin nähden osoituksena Jumalan viisaudesta. Paavali viittaa usein kirjeissään siihen, että meidän henkilökohtainen vaelluksemme ja seurakunnan vaellus tapahtuu enkeleiden silmien alla:

Kehotan sinua vakavasti Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä puolueettomasti tekemättä päätöksiä etukäteen. (1. Tim. 5:21) Tai: Siksi naisen tulee pitää päässään vallan merkkiä enkelien tähden. (1. Kor. 11:10) Tai: Minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi. Olemme koko maailman katseltavina, sekä enkelien että ihmisten. (1. Kor. 4:9)

Vaikka Saatana langenneena ylienkelinä omistaa suuren voiman ja ihmiset ylittävän ”pirullisen” viisauden ja vaikka hän tietää riivaajien kanssa kerran joutuvansa kadotukseen, se ei tunne Jumalan iankaikkisuudessa laatimaa pelastussuunnitelmaa. Seurakunnan marssi hänen vastustuksestaan ja vainoistaan huolimatta paljastaa, miten hän ei voi voittaa Jumalaa eikä tuhota seurakuntaa. Seurakunta ja sen lopullinen pyhyys on Jumalan varassa eikä sitä voi mikään estää: *Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. (1:4)*

Täysi varmuus

Hänessä meillä on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan luo, uskon kautta häneen. (12)

Edellä Paavali oli jo vakuuttanut, että sekä juutalaiset että pakanat pääsisivät yhdessä Isän luokse: *Hänen (Kristuksen) kautta on meillä molemmilla pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo.* (2:18) Nyt ennen kuin hän jatkaa rukoustaan korostaa vielä, että pääsy Isän sydämelle asti on täysin turvallinen. Meidän ei tarvitse pelätä mitään tuomiota tai rangaistusta, sillä Jeesuksessa ne on poistettu meiltä. Voimme koko painolla heittäytyä tämän lupauksen varaan. Juuri se on uskoa. Kristus on rohkeutemme, Kristus on turvamme, Kristus on uskomme kohde. Usko ei katso itseensä vaan ulospäin kohti Kristuksen ristin uhria ja hänen voittoisaan ylösnousemukseemme. Hän on pelastuksemme takuu.

Evankeliumin suora julistaminen ja luottamus Jumalan Sanaan – pastori Ito:

Minulta kysytään usein, miten evankelioimistyötä teen. Ennen kaikkea on kysymys sanomani sisällöstä eli siitä, mitä kokouksissa julistan. Korostan aina sitä, että *"jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus, vanha on kadonnut"*. Olen itse saanut kokea, kuinka Herra muuttaa ihmisen. Jos Herra saa tehdä työnsä meissä, muutamme aivan varmasti. Viisitoistavuotiaana syyskuun 27. päivän iltana olin pimeyden lapsi matkalla kadotukseen. Menin kokoukseen ilman mitään odotuksia tai etsintää, mutta sen aikana sydämeni avautui Jeesukselle. Aloin lukea Raamattua, pääsin seurakunnan yhteyteen, opin rukoilemaan. Ja todellinen muutos tapahtui elämässäni. Siksi joka saarnassa ja kaikissa tilanteissa on julistettava mahdollisimman suoraan pelastusta Jeesuksessa ja Jumalan rakkautta Golgatan ristillä.

Vaikka ihmiset pitäisivätkin ristin sanaa hullutuksena, tosiasiana pysyy, että sen voimasta olen itse saanut kokea muutoksen ja olen sitä, mitä nyt olen. Siksi siitä on kerrottava ihmisille. Päivittäin muistutan vakavasti myös omaan mieleeni, että olen sitä, mitä olen vain siksi, että olen saanut oppia tuntemaan Jumalan Jeesuksen ristin rakkauden kautta, ja siksi, että Jeesus nousi kuolleista ja nytkin vakuuttaa minulle:

- Älä pelkää! Minä olen sinun kanssasi.

Yhdeksän vuotta sitten lääkäri kertoi minulle, että vaimollani oli haimasyöpä ja ettei hän eläisi puolta vuotta pitempään. Syöpä oli levinnyt niin, ettei leikkaushoito ollut enää mahdollista. Kun ainoa poikamme Makoto sai kuulla tästä, hän murehtui syvästi. Kuuden päivän kuluttua siitä, kun vaimoni oli joutunut sairaalaan ja sairauden laatu selvinnyt, Makoto meni autolla hoitamaan joitakin asioita ja ehkä tuon murheen herpauttamana ajoi kolarin ja joutui kriittiseen tilaan. Kolmihenkinen perheemme joutui näin syvään koettelemukseen.

Minut pantiin todella rukoilemaan. Vuodattaessani sydäntäni Herralle minulle annettiin psalmin 50 jakeen 15 sana:

"Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua."

Panin turvani näihin sanoihin ja uskoin, että Herra tekee niin kuin oli luvannut. Noissa ahdistuksissa vaimoa hoitaessani ja monella tavalla kiireisessä elämäntilanteessa jatkoin julistustyötäni aiemmin laatimani aikataulun mukaisesti. Minulla oli kokouksia Kamojimassa ja muilla alueilla. Kun elämäni on ollut jatkuvaa pioneerityötä, meillä ei ollut säästöjä ja kahden sairaan hoitamisesta oli suuret kulut. Mutta tartuin jatkuvasti rukoillessani tuohon lupaukseen:

"Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua."

Kaikkiällä todistan, että Raamattu ei ole vain 2000 vuoden takainen kirja vaan elävä ja vaikuttava tänäänkin. Herra elää. Kahden vakavasti sairaan hoitokuluista selvisin velkaantumatta, kun monet ihmiset toivat tai lähettivät lahjansa heitä varten. Kun vaimoni kuoli, seurakunta hoiti hautajaiset. Sain japanilaisen tavan mukaan paljon rahalahjoja, joilla ihmiset ilmaisivat osanottoa. Niinpä saatoinkin kaikkein syvimmän ahdistuksen keskellä uhrata kirkolle enemmän ja useammin kiitosuhreja kuin koskaan. Tällaista Herran huolenpitoa olen saanut kokea enemmän tai vähemmän nuoruudestani asti. Kaikessa puutteellisuudessa olen yrittänyt parhaani mukaan julistaa, että pelastuksen lähde on Jumalan Sanan luottavaisessa noudattamisessa ja Jeesukseen Kristukseen turvautumisessa.

Kohta minulta tulee täyteen 60 vuotta kokotoimisessa julistustyössä. Näiden vuosien aikana Japanin kirkko on milloin ajautunut eräiden virtausten mukana heikkouden ja hajaannuksen tilaan, milloin taas vainon ja painostuksen alla taipunut ja joutunut alennustilaan. Mutta silloinkin kun evankeliuminjulistus on kohdannut suuria vaikeuksia, kun omassa perheessä on ollut koettelemuksia, tai kun seurakunnissa on esiintynyt monenlaisia ongelmia, olen yksin ja ainoastaan turvannut Herraan ja uskonut, että Jumalan Sanan lupaukset toteutuvat varmasti:

"Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa."

Sodan loppuaikoina siviilipukuiset sotilaspoliisit ja salaisen palvelun miehet uhkailivat minua usein:

- Jos jatkat tuollaisen älyttömyyden puhumista, sinulle käy huonosti. Julistuksesi loppuu ja kaikki muukin loppuu!

En voi väittää, etteikö minua olisi pelottanut saarnatessani, mutta silti julistin, ettei ole mitään pelastusta muussa kuin Jeesuksen Kristuksen nimessä.

- Japani ei koskaan häviä. Jumalat ovat puolellamme! ylpeilivät ihmiset ennen 15. päivää elokuuta 1945. Seuraavana päivänä samojen ihmisten kellossa oli toinen ääni. He mielistelivät:

- Nyt koitti teidän aikanne, pastori!

Kun olen joutunut kokemaan tämänkaltaista, entistä syvemmin olen vakuuttunut siitä, miten tärkeää on pitäytyä Jumalan Sanaan.

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt jäseneksi Jumalan seurakuntaan? Onko sinulla jo turvallinen varmuus siitä, että Jeesuksen kanssa pääset lopulta kirkkauden valtakuntaan? Ellei vielä, niin Herra kutsuu sinua tänään kääntymään, huutamaan Häntä avuksesi, jotta saisit kaikki syntisi anteeksi ja uuden elämän Pyhässä Hengessä.

Jos sinä olet jo Jumalan seurakunnan elävä jäsen, Herra kutsuu sinua jälleen elopellolleen kylvämään pelastuksen sanaa ja julistamaan etsijöille hyvää sanomaa täydellisestä sovituksesta Jeesuksen ristissä. Jakaessasi elämän leipää, evankeliumin sanaa, saat tänään itsekin haukata siitä ja omistaa turvallinen pääsy Isän sydämele asti.